

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 11. Urbis Romæ Incendium. Primi Martyres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Septem annos, & menses quinque lamentatio tenuit; toto hoc tempore nemini loqui visus est, nec quotidie injuriantibus injurias, nec escam præbentibus gratias referre. Unicum omnibus responsum, tristis lamentatio erat. Diebus festivis clamabat intensius, nec clamando fatigabatur, nec vocis raucedinem contraxit. Cum Romani civitatem obsidione cinxissent, circum urbis muros ambulans, vociferabatur: *Væ civitati, væ Templo! væ populo!* Denique adjunxit: *Væ etiam & mihi*, hæc locutum lapidis excussi ictus stravit. Hoc vero ei post quatuor demum annos contigit.

§. XI.

Romæ incendium, & primi Martyres.

Anno Neronis decimo, Jesu Christi sexagesimo quarto, decima nona Julii incendium Romæ in majoris circi tabernis exortum, sex dierum spatio in totam urbem grassatum est. Ex quatuordecim urbis Regionibus solum quatuor illæse persisterunt. Tres funditus consumptæ. In aliis septem quædam domorum reliquæ flammis sopitis superstites videbantur. Erat tunc quidem Nero Antii; constans autem fama ipsum incendii auctorem

Sæculum I.
A. C. 64.

An. 64.

Tac. XV.

Ann. Suet.

Ner. c. 38.

Xiphil. ex

Dio p. 178.

Sæculum I. rem ferebat, tantumque facinus eum in
 A. C. 64. finem ausum, ut, postquam flammarum,
 culmina domorum, turriumque superan-
 tium, spectaculo oculos oblectasset, dein-
 de urbem longe magnificentius extru-
 endi, eidemque, deleta Romuli memo-
 ria, suum nomen imponendi opportuni-
 tatem nancisceretur. Tunc vero, cum
 flammæ maxime furerent, ipse scenica
 veste assumpta, in editam turrin con-
 scendens, unde in flammarum turbines
 prospectus patebat, hilari cantu delecta-
 batur, cujus materiam selegerat illam, de
 qua Poeta versiculum canit: *Hæc facies
 Trojæ, cum caperetur, erat.*

Plebi tamen Nero ob miserabilem
 casum afflictæ, nullum solatii genus fer-
 re ommisit; profugis receptacula ape-
 ruit, tuguria exstruxit, necessaria submi-
 nistravit, frumenta vilissimo pretio ven-
 didit. Præterea libros Sybillinos consu-
 li, Sacrificia, multas cæremonias placan-
 dæ Deum iræ imperavit. His vero om-
 nibus atrocem suspensionem populorum
 animis eximere non valuit; ut igitur a-
 liam odio publico victimam objiceret,
 Christianos incendii accusat, populis ob
 novam superstitionem aliunde invisos, ut-
 pote quam sine conjunctis maleficiis coli
 non posse credebant. Multa enim cri-
 mina Christianis accusatione confusa im-
 putabantur, sed nemini, diligenti exami-
 ne

Suet. Ner.
 cap. 16.

1. Petr. 2. 12.

ne in rei veritatem inquirere, curæ erat. *Sæculum I.*
 Primum non nulli, qui se Christianos con- *A. C. 64.*
 fitebantur, comprehensi; deinde autem
 ingenti numero ad mortem damnati sunt,
 non quidem ut incendiarii, sed totius ge-
 neris humani abominatio. At prius cru- *Juv. Sat. I.*
 deliter illusi, non simplici morte tolle- *Sat. 8.*
 bantur; alii bestiarum exuviis coniecti, *Senec. Epist.*
 rabidis canum dentibus lacerati sunt. A- *14.*
 lii cruci, vel acuto palo per guttur traje- *Prima Perse-*
 cto affixi, ut erecto starent capite. Alii *cutio.*
 tunicas induere coacti, pice, aut alia ignem
 facillime concipiente materia illitas, ut
 ambulantes de nocte Romanis lucem
 præberent. Imperator in suo horto di-
 gnum Nerone spectaculum populo dedit,
 dum conscensis vehiculis, ad humano-
 rum funalium splendorem funestum, au-
 rigarum labore dexterrime functus, e-
 quos rexit. Miserorum fors Romanis
 misericordiam movit, non quod Chri-
 stianorum quemquam innocentem cre-
 derent, aut ultima pati non meritum, sed
 quod unius hominis sævitæ potius, quam
 utilitati publicæ immolarentur. Hæc
 fuit prima Imperatorum persecutio in
 Christianos, gloriæ sibi ducentes, se pri-
 mum a Nerone, bonorum omnium ho-
 ste, damnatos.